

## Nr 400

Av herr **Lundström**, om inrättande av professorer i parodontologi vid karolinska institutet och universiteten i Lund och Umeå.

(Lika lydande med motion nr 491 i Andra kammaren)

I motion i andra kammaren, nr 441 år 1965, av herrar Arvidson och Carbell, hemställdes att riksdagen ville besluta att från och med budgetåret 1965/66 inrätta professorer i parodontologi vid karolinska institutet i Stockholm samt vid universiteten i Lund och Umeå. I statsutskottets utlåtande, nr 40 år 1965, anfördes härom följande.

...Utskottet delar helt motionärernas synpunkter i fråga om angelägenheten av ökad forskning och utbildning inom detta mycket betydelsefulla ämnesområde. Utskottet, som förutsätter att universitetskanslersämbetet kommer att ha sin uppmärksamhet riktad på möjligheterna att omvandla nuvarande laboraturer till professorer, anser sig inte nu böra förorda inrättande av professorer i ämnet...

Riksdagen beslöt i överensstämmelse med statsutskottets utlåtande.

I bilaga 10 till statsverkspropositionen 1966, ecklesiastikdepartementet, har departementschefen icke upptagit några förslag om inrättande av professorer inom odontologien.

Enligt min mening kvarstår alltså och med än större styrka behovet av intensifierad forskning och vidgad undersökning på självständiga institutioner för parodontologi (undervisning och forskning i tandlossningssjukdomar). Inom snart sagt alla kulturländer finns professorer i parodontologi inrättade. Våra grannländer Norge och Danmark har exempelvis sedan en längre tid sådana professorer. Vi riskerar att komma efter i utvecklingen, när det gäller att bekämpa folksjukdomen parodontopati (tandlossande) med dess invaliditetsframkallande egenskaper om vi icke skapar erforderliga resurser att på vetenskaplig grund motverka skadeverkningarna. Ytterligare professorer bör därför inrättas.

Riksdagen beslöt visserligen hösten 1964, att vid den blivande odontologiska fakulteten i Göteborg skulle inrättas en professur i parodontologi. Men sedermera har inte annat inträffat på hithörande ämnesområde än att de odontologiska fakulteterna i Stockholm, Malmö och Umeå i sina anslagsäskanden för såväl budgetåret 1965/66 som budgetåret 1966/67 begärt professorer i parodontologi. Universitetskanslern har vid bägge tillfällena —

*Bihang till riksdagens protokoll 1966. 3 saml. Nr 400—409*

och nu senast hösten 1965 trots att statsutskottet förutsatte att universitetskanslern skulle ha sin uppmärksamhet riktad härpå i sina anslagsäskanden — av oförklarlig anledning underlåtit att uppta dessa med varje år alltmer påträngande krav i anslagsäskandena. Enligt vad jag erfarit avser de berörda fakulteterna i Stockholm, Malmö och Umeå att förnya sina krav på inrättande av professorer i parodontologi för kommande budgetår.

Kompetenta forskare finns f. n. till förfogande för berörda professorer. Odontologiska fakulteten i Stockholm har med stöd av inhämtade sakkunnigutlåtanden uttalat sig för förste innehavare av professor i parodontologi. I Lund finns likaså vid universitetet högkvalificerad forskare att tillgå. För Umeås vidkommande är den nyinrättade laboraturen i parodontologi ej besatt, men vid sedvanligt ledigförklarande och ansökningsförfarande kan till professuren sökande fås utifrån.

Med upprepande av vad som framhölls i motionen nr 441/65, att det inte längre kan vara försvarligt att uppskjuta inrättandet av professorer i parodontologi vid de lärosäten, där odontologiska fakulteter finns, hemställes, att riksdagen ville besluta att från och med budgetåret 1966/67 inrätta professorer i parodontologi vid karolinska institutet i Stockholm samt vid universiteten i Lund och Umeå.

Stockholm den 26 januari 1966

*Birger Lundström*

---